

Thinget vil stille denne Sags Behandling i Bero, indtil det næste Gang træder sammen.

Formanden: Efter Forretningsordenens § 12 er denne Behandlings Gjenstand Afgjørelsen af, ikke blot hvorledes en Sag skal fremmes, men ogsaa om den skal fremmes. Jeg forudsatte før, at her kun vilde blive Spørgsmaal om et hvorledes. Efter hvad den høitærede Krigsminister imidlertid nu har har yttret, mener jeg ogsaa, at Spørgsmaalet maa være, om Thinget i det Hele vil beslutte sig til at tage Sagen under Behandling; thi dette om hjemles jo ogsaa i den citerede Paragroph af Forretningsordenen. At stille Sagen i Bero kan der vist ikke være Spørgsmaal om; thi da maatte den jo allerede været overgaaet til Behandling; men det er jo det, der her skal være Spørgsmaal om, om Thinget i det Hele vil gaae ind paa Sagens Behandling, og derefter om, hvorledes denne Behandling skal fremmes.

Solberg: Det havde blot været min Hensigt at yttre saa Ord, for at udtale min Mening om, at Thinget burde fremme denne Sag. Det har imidlertid stillet sig noget anderledes, siden den høitærede Krigsminister har havt Ordet. Jeg kan dog imidlertid ikke frasælde den Mening, som jeg havde, da jeg første Gang reiste mig, at vi nemlig burde fremme denne Sag. Det ligger i Sagens Natur, at en Lov aldrig kan være saaledes, at den fyldestgjør ethvert Menneskes Ønske, og det ligger nemlig i den foreliggende Sags Natur, at den mindst af alle kan fyldestgjøre Alles Ønsker, og det netop fordi en Sag af denne Natur har en saa vægtig Indflydelse paa ethvert Menneskes Sindstæmning. Den Omstændighed, at Loven ikke er saaledes, som Alle kunne ønske den, troer jeg derfor ikke er af den Betydning, at vi af den Grund ikke bør fremme den; thi her er dog Noget, og ikke saa lidet, givet, ikke saa lidet gjort for disse vore ulykkelige Brødre. Dersom vi, naar vi atter komme sammen, skulde finde, at der ikke er gjort nok for dem, dersom vi skulde finde, at det, der er gjort, ikke er gjort paa den bedst mulige Maade, da staaer det jo i vor Magt at gjøre Forslag om at indrette det paa en bedre Maade. — Med Hensyn til det, der er yttret af den høitærede Minister,

skulde jeg blot tillade mig at bemærke, at da Commissionen har begyndt sine Forhandlinger den 4de Februar, saa synes det, som om den nu efter saa lang Tid maatte havde kunnet fremme dem saameget, at de nu maatte være færdige. Vi have været vant til i en tidligere Periode, at see saadanne Commissioner blive nedsatte, at see, hvorledes de ere blevne hele Aar gamle, uden at komme til noget Resultat, saa at man ikke kan undres over, at der er en Frygt i Folket, for at ogsaa den, som nu er nedsat, maatte kunde blive ligesaa seiglivet, som de der tidligere have været i Virksomhed. Den provisoriske Tilstand, som den høitærede Minister har anbefalet, kan jeg umuligt synes om; jeg holder ikke af saadanne provisoriske Tilstande, og jeg holder allermindst af den i en Sag af den Betskaffenhed som denne. Det er rimeligt, at vore Krigere atter skulle gaae ud til Kamp paa Liv og Død, og jeg troer, det vil i alle Henseender gjøre et godt Indtryk, om vi fremmede denne Sag saavidt som muligt. Den høitærede Minister har endvidere gjort opmærksom paa i Begyndelsen af sin Tale som en Indvending imod den foreslagte Lov, at man ikke i Folkethinget er bleven enig om, om man skulde kalde det en Pensionering eller en Erstatning. Jeg troer, det er aldeles ligegyldigt; vi have kun at henholde os til den Lov, som er forelagt, og der er det udtalt i § 1, at Invaliderne have Krav paa Erstatning. Jeg troer heller ikke, at den Indvending, som den ærede Minister har gjort, at der ikke er taget noget Hensyn til dem, som i Freden blive vansøre, har nogen saare stor Betydning; thi det er dog kun saare enkelte Tilfælde, hvor det indtræder, og der er jo aldeles Intet i Veien for, ligesom nu Fredens Mænd foreslaae en Lov til at hjælpe deres Nød, som ere blevne vansøre i Krigen, at da Krigens Mænd kunde foreslaae os en Lov til Gavn for dem, der ere blevne vansøre i Fredens Gjærninger.

Adler: Jeg vil blot tillade mig at yttre, at jeg henholder mig aldeles til den foreslaaende Taler, og navnlig troer jeg, at det bør inhæreses, hvad der blev sagt om Commissionen. En Commission, der er nedsat i Februar Maaned, der endnu ikke har præsteret